

[Christmas Møller.]

ikke er aktuelt, det kommer for saa vidt først til Afgørelse 1. Oktober. Jeg maa maaske blot lige i denne Forbindelse have Lov til at sige, at jeg forstaa saa egentlig ikke, hvorfor den højtærede Udenrigsminister er saa stolt over de Mindstepriser, han har opnaaet, f. Eks. for Bacon, efter 1. Oktober. Men det er nu et helt andet Spørgsmaal — lad det ligge!

Jeg vil gerne sige — for at der ikke skal være nogen Misforstaaelse —, at jeg synes, det var en meget betydningsfuld Regeringserklæring, Statsministeren afgav. Og hvis Forholdene den 1. Oktober skulde være af en saadan Karakter, at man uden Fare for Landets Økonomi, at man uden Vanskeligheder for hele vor Import- og Eksportsituation paa dette Omraade kan følge Forslaget, saaledes at der bliver fri Handel, hvis dette kan gennemføres, uden at beretigede Interesser bliver traadt for nær, vil den højtærede Regering — eller den Regering, vi har til den Tid, hvis den gaar ind for en saadan Politik — ikke møde Vanskeligheder fra vor Side. Men jeg maa ogsaa have Lov til at sige, at jeg synes ikke, man saadan egentlig forbereder dette, naar jeg ser paa Hændelsaftaler og andre Bestemmelser. Nu, da vi gaar ud i en Valgkamp, hvor Venstre og vi — jeg ved ikke, hvordan det er med de Radikale, men det kan jo ogsaa være ligegyldigt, for det er bedst, at de bliver saa smaa som muligt — har det fælles Maal at slaa Socialdemokraterne og Kommunisterne, skal der imidlertid ikke være nogen Tvivl om, at kan dette virkelig gøres, uden at alvorlige økonomiske Interesser krænkes, vil vi naturligvis ogsaa være med til saa megen Frihed som overhovedet muligt.

Sønderup: Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft fremsatte i Gaar nogle Bemærkninger om Landbrugsordningerne, hvori han bl. a. sagde, at Pengene hertil fremskaffes ved Forbrugsafgifter. Jeg forstaa selvfølgelig godt Meningen med denne Opstilling. Det, der er Formaalet, er jo først og fremmest, med den forestaaende Valgsituation for Øje, at bibringe Bybefolkningen den Opfattelse, at den holder Landbruget oven Vande. Sagen er den, at de Bestemmelser, der omfattes af Betegnelsen „Landbrugsordninger“, egentlig burde benævnes „Forbrugsordninger“, for det er i Virkeligheden Forbrugerne, der faar Hovedparten af de Beløb, som de saakaldte Landbrugsordninger omfatter. Den Del, der gaar til Landbruget, udgør ikke tilnærmelsesvis

det Beløb, Landbruget taber ved bl. a. at maatte stille billigt Brødkorn til Raadighed — for ikke at tale om de vældige Beløb, som betales paa den saakaldte Hudeordning, ved hvis Hjælp Landbruget stiller billigt Skotøj til Raadighed praktisk talt. Det ærede Medlem talte om den Indtægtsstigning inden for de forskellige Landbrugstyper, vi som Følge af de forhøjede Landbrugspriser har faaet saadan lidt efter lidt. Selv om det ærede Medlem ikke er Landmand, maa han dog kunne forstaa, at jo større de paagældende Landbrug er, jo mere stiger selvfølgelig de Indtægter, de forskellige faar som en Følge af Prisopgangen, og da Baggrunden for disse Indtægters Forøgelse bl. a. netop er den at hidføre Balance, fordi Erhvervets Omkostninger er steget saa forholdsvis meget, er det ligetil, at naar denne Udvikling skal være effektiv og have nogen virkelig Betydning, maa det ogsaa fortrinsvis komme de store Landbrug til gode, forudsat, som det jo maa være, at det ogsaa er dem, der har de største Arbejdsomkostninger.

Saa talte det ærede Medlem om, at Landbrugets Priser ikke fortsat kan stige. Nej, det har det ærede Medlem selvfølgelig Ret i, men tror det ærede Medlem, at Priserne paa andre Omraader fortsat kan stige, uden at det faar Konsekvenser? Der maa efter min Opfattelse være Forhold i det. Man kan ikke saadan løsrive Landbrugets Priser fra den øvrige Prisudvikling.

I den Diskussion, der føres om Vareforsyningerne, tales der atter og atter om de mere eller mindre nødvendige Varer, der skulde være kommet til Landet i den Tid, Importen har været fri. Rent bortset fra det vanskelige i at fastsætte et bestemt Skel mellem Varer af større Nyttевærdi og Varer af mindre Nyttевærdi er Forholdet det, at de saakaldte mindre nyttige Varer overhovedet ikke er kommet ind i Landet paa andre Varers Bekostning. Der er ikke Spor af Tvivl om, at der i den frie Periode for alle Vareomraaders Vedkommende blev købt og indført, hvad det overhovedet var muligt at faa fat i, og naar nu Talen er om de forskellige Importplaner og om, at der kan være Vanskeligheder med at faa dem til at passe, skyldes det i høj Grad, at det er vanskeligt at finde noget Omraade, hvorom man for Alvor kan sige, at man kan undvære noget af det. Naar nu det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft prøver paa at konstruere et Modsetningsforhold imellem Statsministeren og mig, befinder han sig i en meget vanskelig Situation, for det er kun en tænkt Opstilling, han foretager. Jeg paaviste netop i Gaar, at den Plan, det